

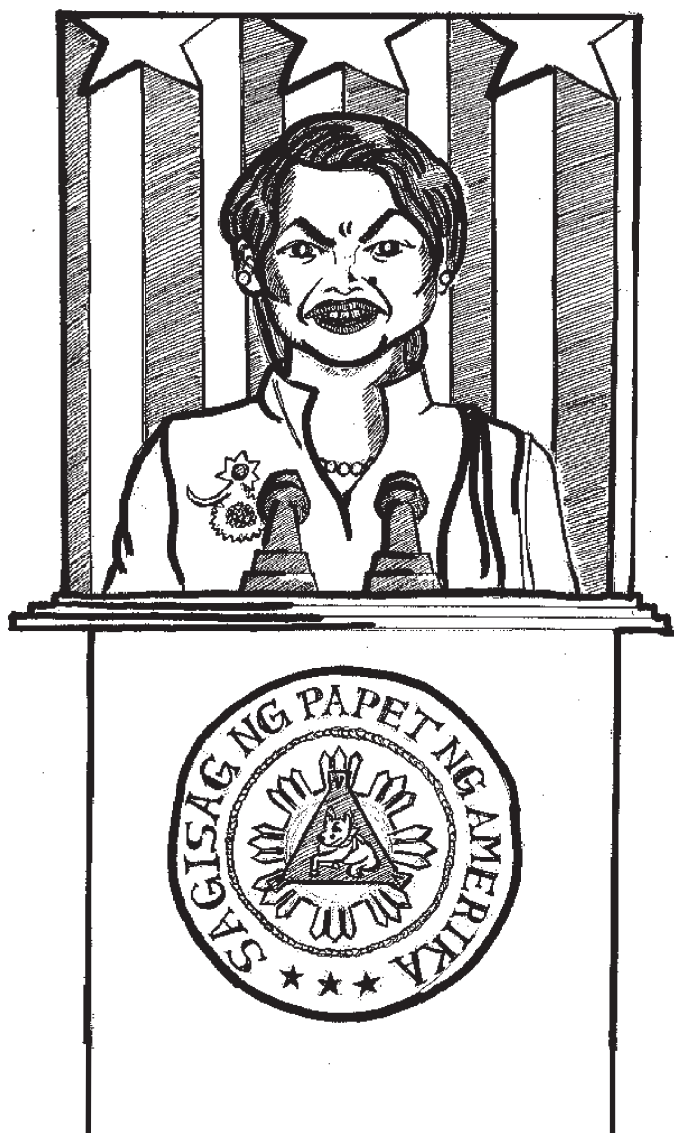
PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

Bayan

Espesyal na Isyu

Hulyo 31, 2002

“Malakas at matatag na republika” ni Macapagal-Arroyo

Pagsusulong ng pasismo at neokolonyalismo

I sang papuri sa pasismo at neokolonyalismo ang talumpati ni Gloria Macapagal-Arroyo sa harap ng Kongreso nitong Hulyo 22 na nagdeklarang itatataguyod niya ang isang “malakas at matatag na republika”. Taliwas sa ipinapangakong kaunlaran, ang “malakas at matatag na republika” ni Macapagal-Arroyo ay lipos ng kabulukan at magsisilbi lamang na pabigat at magpapalubha sa pagkabusabos at pagkaapi ng mamamayan.

Ang temang ito ng kanyang ikalawang State of the Nation Address ay nagbabanta ng ibayong panunupil sa mga karapatang-sibil at pagbasura sa mga natitirang sagabal sa todo-todong interbensyong militar ng US at mga operasyon ng dayuhang kapital sa bansa.

Kailangang hadlangan ang mga hakbanging ito. Kailangang buuin ang malawak na hanay ng pagkakaisa ng mamamayan upang harapin at puspusing labanan ang “malakas at matatag na republika” ni Macapagal-Arroyo.

BANTA SA MGA KARAPATANG SIBIL AT DIREKTIBANG PAIGTINGIN ANG DIGMA LABAN SA MAMAMAYAN

Sa pamamagitan ng “malakas at matatag na republika”, nais ni Macapagal-Arroyo na bigyang-katwiran ang paglalalatag ng mga batas at patakarang magpapasidhi ng pasistang pang-aapi sa mamamayan.

Ginagamit ngayon ni Macapagal-Arroyo ang animo’y bwelo ng kampanya laban sa “terorismo” at ang idineklara niyang tagumpay laban sa Abu Sayyaf at ilang tampok na kaso ng kriminalidad upang bigyang-katwiran ang pagsasakatuparan ng mga batas na umano’y susugpo sa terorismo at kriminalidad at magtataguyod ng kaayusan at kapayapaan.

Kaugnay nito, minamadali ni Macapagal-Arroyo ang kongreso na ipasa ang panukalang batas na “kontra-terorismo”. Ang panukalang ito ay inihapag sa senado at kongreso nina Sen. Robert Barbers at Kong. Imee Marcos (House Bill 3802). Halos kopya ito ng dati nang panukalang inihapag nina Sen. Orly Mercado at Sen. Juan Ponce Enrile noong 1995, pero hindi tuluyang naisabatas dahil puspusing nilabanan ng mamamayan.

Ayon sa pinalawak na depinisyon ng “terorista” sa panukalang ito, ang sinumang pumuna o bumatikos sa mga patakaran ng guberno ay maaaring ituring na “terorista” at isakdal at parusahan nang hanggang habambuhay na pagkabilanggo o bitay. Sa naturang depinisyon, pati ang mga rebolusyonaryo, mga progresibo, at lahat ng nagsasagawa o nagpapahayag man lamang ng pagtutol sa rehimen, ay maaaring ituring na “terorista”. Isa itong kontra-rebolusyonaryo at

pasistang panukala. Kung maisasabatas, yuyurakan nito ang mga saligang karapatang sibil, kabilang ang karapatan laban sa pag-aresto at detensyon nang walang mandamyento.

Kung si Macapagal-Arroyo ang masusunod, walang puwang ang kritisismo at mga protesta

laban sa kanyang mga patakaran. Ang walang-patawad na pambabatuta at pambobomba ng tubig laban sa libu-libong mapayapang demonstrador noong Hulyo 22 sa Quezon City ay isinagawa sa mismong utos ni Macapagal-Arroyo, upang ipakitang siya’y isang matigas na lider at may kakayahang magtatag ng isang “malakas at matatag na republika”.

Isinagawa ang marahas na pagbuwag na ito sa mga demonstrasyon bilang pasakalye sa deklarasyon ni Macapagal-Arroyo nitong Hulyo 24 na ibabasura na niya ang patakarang “maximum tolerance” (pagbibigay ng pinakamaluwag na puwang) sa pagharap sa mga demonstrasyon. Idineklara niyang ang pagharap ng kanyang guberno sa mga demonstrasyon noong Hulyo 22 ay pinakahuli nang pagkakataong makikita ang “maximum tolerance”. Muling ipatutupad ang pasistang patakarang “no permit-no rally” at

ang paggamit ng kamay na bakal upang buwagin ang militanteng mga pagkilos ng mamamayan. Idineklara rin niya ang “no maximum tolerance” laban sa mga rali sa pagdating ni US State Sec. Colin Powell sa unang linggo ng Agosto.

Muling binuhay ni Macapagal-Arroyo at ng kanyang militar ang “anti-komunistang” pananakot upang mabigyang-katwiran ang ginagawang pagsupil sa mga ligal na organisasyon at personahe at bigyan ng baluktot na katwiran ang mga brutal na operasyong militar. Ayon kay Macapagal-Arroyo, mga “komunista” na lamang ang tumutuligsa sa kanya. Nitong huli, binansagan pa niyang mga “kriminal” at “terorista” ang mga organisasyong nagtataguyod sa karapatang-tao.

Kung si Macapagal-Arroyo ang masusunod, walang puwang ang kritisismo at mga protesta laban sa kanyang mga patakaran.

Ginagamit ni Macapagal-Arroyo ang “anti-terorismo” na animo’y isang pangkalahatang lisensya upang gamitan ng pwersa at dahas ang sinumang babansagan niya at ng kanyang gubyrerno bilang “terorista”.

Gayon na lamang ang pagpupumilit niyang ipailalim ang armadong rebolusyonaryong kilusang pinamumunuan ng Partido Komunista sa kategoryang “terorista” at “mga kriminal na pumapatay sa ngalan ng pulitika”. Binibigyang katwiran na lamang niya ang tuluyan nang pagbabasura sa usapang pangkapayapaan sa pagitan ng NDF at GRP at paglulunsad ng mababangis na atake sa rebolusyonaryong kilusan. Nais ni Macapagal-Arroyo at ng mga militarista sa kanyang gabinete na tuluyan nang alisin ang mga hadlang sa pagsasagawa ng todo-todong digma laban sa mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan sa kanayunan.

LAHATANG-PANIG NA DOMINASYON NG IMPERYALISMONG US

Sa kadulu-duluhan, nakaayon at nagsisilbi ang “malakas at matatag na republika” ni Macapagal-Arroyo sa hangaring lahatang-panig na isulong ang interes ng imperyalismong US sa Pilipinas. Nais ni Macapagal-Arroyo na gamitin ang buong pwersa ng estado upang sugpuin ang patriyotikong kilusan ng mamamayan at bigyang-daan ang pagsagasa ng imperyalismong US sa soberanya at pambansang patrimonya ng Pilipinas.

Tinitiyak ni Macapagal-Arroyo ang permanenteng presensya ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas sa pamamagitan ng tuluy-tuloy na pagdaraos ng mga “pinagsanib na pagsasanay militar” at pagbubuo ng mga karagdagang batas at kasunduan.

Matapos ituon sa Abu Sayyaf, nais ngayon ng rehimeng Macapagal-Arroyo na dalhin ang mga “pagsasanay” na ito sa mga teritoryo ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) upang makapanghimasok ang US sa kontra-rebolusyonaryong digma.

Napipinto na ang pagpapatibay sa Mutual Logistics Support Agree-

ment (MLSA) na magbigay-daan sa tuluy-tuloy na presensya ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas. Pinahihintulutan nito ang mga tropang Amerikano na magtayo ng mala-permanenteng mga pasilidad at istruktura para sa kanilang akomodasyon sa iba’t ibang panig ng bansa. Sa gayon, iniikutan nito ang mga probisyon ng konstitusyon na nagbabawal sa pagtatayo ng mga dayuhang base militar sa bansa.

Ipinwesto na rin niya sa Department of Foreign Affairs si Sen. Blas Ople, sagad-sagarang tuta ng imperyalismong US, upang madulas na pagtibayin ang MLSA at iba pang kasunduan at patakarang maka-US.

Sa ekonomya ng “malakas at matatag na republika”, isasagad ang patakarang liberalisasyon, deregulasyon, pribatisasyon at denasyunalisasyon tungo sa todo-todong pagbubukas ng ekonomya ng Pilipinas sa imperyalistang “globalisasyon”.

Balak ni Macapagal-Arroyo na lumikha ng mga bagong batas at baklasin ang nalalabi pang mga hadlang sa malayang pagpasok at operasyon ng dayuhang monopolyong kapital sa bansa.

Kabilang dito ang pagsasabatas ng Special Purpose Assets Vehicle (SPAV) na magbibigay-daan sa dayuhang kapitalista na magmay-ari ng mga lupain sa bansa—na pormal na ipinagbabawal pa rin ng reaksiyunaryong konstitusyon.

Sa hangaring akitin ang dayuhang kapital sa bansa, sinusupportahan ni Macapagal-Arroyo ang panawagan ng

Nakaayon at nagsisilbi ang “malakas at matatag na republika” ni Macapagal-Arroyo sa hangaring lahatang-panig na isulong ang interes ng imperyalismong US

US na magkaroon ng malalaking pagbabago sa mga probisyon ng reaksyunaryong konstitusyon na itinuturing nilang sagabal pa rin sa malayang operasyon ng dayuhang pamumuhunan, kabilang ang mga probisyon na pumipigil sa 100% dayuhang pag-aari sa mga negosyo sa Pilipinas.

HARAPIN AT BIGUIN ANG MGA PATAKARAN NG “MALAKAS AT MATATAG NA REPUBLIKA”

Ang deklarasyon ni Gloria Macapagal-Arroyo na kanyang itatatag ang isang “malakas at matatag na republika” ay isang pagtatakip lamang sa mabuway niyang guberno at sa nabubulok at naagnas nang reaksyunaryong naghaharing sistema. Tanda ito ng desperasyon ng mga naghaharing uri na ipagtanggol ang mapagsamantala’t mapang-aping kaayusan sa harap ng napakatinding krisis sa loob at labas ng bansa at sa harap ng mabilis na sumusulong na mga paglaban upang wasakin ang reaksyunaryong paghaharing malapyudal at neokolonyal.

Habang buong hambog na nagtatalumpati si Macapagal-Arroyo, nanginginig naman ang kanyang tuhod sa pangambang hindi makatatagal sa poder. Sa harap ng mabilis na pagbulusok ng kanyang popularidad at lumalawak na panawagan na siya’y patalsikin, inilalatag ni Macapagal-Arroyo ang mga hakbangin upang busalan ang mamamayan at nyutralisahan ang mga reaksyunaryong kalaban niya sa pulitika.

Kailangang mabilis na kumilos ang mga rebolusyonaryong pwersa upang pagkaisahin ang mamamayan sa paglaban sa mga napipintong hakbanging pasista’t maka-imperyalista. Kinakailangang samantalain ang pagkakahiwalay ni Macapagal-Arroyo sa pulitika, pati na ang pagkahiwalay niya sa ilang panggitnang pwersa at reaksyunaryong dati’y nasa kanyang paksyon, upang palawakin ang hanay ng mga pwersang bibigo sa pagtataguyod niya ng “malakas at matatag na republika”.

Ang mga pwersang pambansa-demokratiko ay kailangang handang makipagkaisa sa iba’t ibang pwersa laban sa rehimeng Macapagal-Arroyo, maging sa mga batayang taktikal. Kasabay nito, kinakailangang pangunahan ng mga pambansa-demokratikong pwersa ang pagbubuo ng malawak na

Partikular na kailangang paghandaan ng BHB ang banta ng direktang pagsangkot ng mga tropang Amerikano sa mga kontra-rebolusyonaryong operasyon...

nagkakaisang prenteng nagtataguyod sa demokrasya, kapakanan ng mamamayan at pambansang soberanya.

Kailangang samantalain ng BHB ang pagkamabuwat at mabilis na panghihina ng rehimen ni Macapagal-Arroyo sa pamamagitan ng patuloy na paglulunsad ng malalaki at maliliit na taktikal na opensibang kayang ipagwagi habang patuloy na pinalalawak at pinalalakas ang baseng masa sa kanayunan.

Partikular na kailangang paghandaan ng BHB ang banta ng direktang paglahok ng mga tropang Amerikano sa mga kontra-rebolusyonaryong operasyon sa pamamagitan ng paglahok sa paniniktik, pagtataktisa o sa mga aktwal na armadong operasyon sa mga larangang gerilya ng rebolusyonaryong kilusan.

Ngayon pa ma’y kinakailangan nang puspusang kumilos ang mga patriyotiko’t demokratikong pwersa sa kalunsuran at sa kanayunan upang igiit ang pagpapalayas ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas.

Sa pamamagitan ng puspusan at militanteng paglaban ng mamamayan, mabibigo si Macapagal-Arroyo sa hangarin niyang itaguyod ang kanyang “malakas at matatag na republika”. Kung ipagpipilitan ni Macapagal-Arroyo na ipatupad ang mga patakarang pasista at maka-imperyalista, lalong magiging malinaw para sa malawak na mamamayang Pilipino na kailangang sama-sama at mapagpasyang kumilos upang wakasan ang kanyang rehimen. **AB**

37,000—biktima ng mga paglabag sa karapatang-tao sa ilalim ng rehimeng Macapagal-Arroyo

MULA ENERO 22, NANG MAGSIMULANG manungkulan si Macapagal-Arroyo, hanggang noong Hulyo 15, may 1,334 na kaso ng mga paglabag sa karapatang-tao na bumiktima sa 37,164 katao ang naitala sa buong bansa. Sa bilang na ito, 148 katao ang biktima ng pagsalbeyds at asasinasyon, 55 ang minasaker at 14 ang dinukot ng mga militar at nawawala pa hanggang sa kasalukuyan. Bukod rito, laganap din ang iba't ibang anyo ng mga paglabag gaya

ng bigong pagpatay, walang patumanggang pamamaril, pambobomba, iligal na pang-aaresto, pagtortur, iligal na panghahalughog, paninira at pagkakait ng ari-arian, pwersahang ebakwasyon, pagblokeyo ng pagkain, malawakang pagpapalikas, pagkakait ng atensyong medikal at iba pa.

Umabot sa 2,581 katao ang biktima sa 125 kaso ng paglabag sa karapatang-tao ng mga lider at myembro ng Bayan Muna. Dalawampu't dalawang lider sa komunidad ng Bayan Muna ang napatay habang tatlo naman ang biktima ng masaker. May mga lider ding nakaligtas mula sa tangkang pagpatay habang may apat pang nawawala.

May 86 na kaso naman ng pagpatay sa mga aktibista at pinaghihinalaang simpatisador ng BHB. Biktima rito ang 148 katao. Mas malala ito sa rekord ng gubyernong Estrada na nakapagtala ng 59 na katulad na kaso sa loob ng 18 buwan sa poder.

Sa Basilan, mula nang paigtingin ang kampanya laban sa bandidong Abu Sayyaf, umabot na sa 3,169 ang nabiktima ng mga paglabag sa karapatang-tao. Sampu rito ay sinalbeyds, anim ang pinatay, 42 ang tinortur, 126 ang arbitraryong inaresto habang may isa pang nawawala.

Samantala, apat na babae at anim na bata ang ikinulong upang mapwersang sumurender ang kanilang mga kamag-anak na pinaghihinalaang myembro ng Abu Sayyaf. Iligal silang nakabilanggo ngayon sa Basilan Provincial Jail at Camp Bagong Diwa sa Taguig, Metro Manila. Mahigit 100 pang pinagsuspetsahang kasapi ng Abu Sayyaf ang nakakulong sa dalawang kampo. **AB**

Mga ilusyon ng kaunlaran

Sa unang tingin, tila may katotohanan ang “paglago ng ekonomya” na ipinagmamayabang ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Namumulaklak ang mga estadistika – lumago raw nang 3.8% ang GDP (kabuuang produkto sa loob ng bansa) at nang 4.9% ang GNP (kabuuang produkto ng mamamayan sa loob at labas ng bansa), at nagtala ng kagulat-gulat na 4.1% na paglago ang sektor ng agrikultura. Hindi lamang ito. May kulang-kulang na P2 bilyong sarplas ang *balance of payments* (BOP o balanse ng salaping pumasok at lumabas), hindi lumalayo sa P50 ang palitan ng piso sa dolyar at relatibong “istable” ang takbo ng *stock market*. Istable rin daw ang presyo ng bilihin, katulad ng galunggong na “nabili” ni Macapagal-Arroyo sa presyong P60 bawat kilo.

Ngunit, katulad ng “mababang” presyo ng galunggong—na madaling pinabulaanan ng mga mamamalengke sa buong Metro Manila—walang saysay ang mga estadistika sa harap ng kahirapang dinaranas ng mamamayan. Malayo sa ipinagmamayabang ni Macapagal-Arroyo, artipisyal, temporaryo at may halong ilusyon ang sinasabing paglago ng ekonomya.

Sa katunayan, binubuhay na lamang ang ekonomya ng Pilipinas sa pamamagitan ng mga swero galing sa labas ng bansa—utang, remitans ng mga migranteng manggagawa at dayuhang puhunan.

Binubuhay na lamang ang ekonomya ng Pilipinas sa pamamagitan ng mga swero galing sa labas ng bansa—utang, remitans ng mga migranteng manggagawa at dayuhang puhunan.

DI LUMALAGO ANG EKONOMYA

Ayon mismo sa Bangko Sentral ng Pilipinas, nana-natiling pangunahing salik sa pagtaas ng pambansang kita ang mga remitans ng mga OCW. Katunayan, halos 15% ng kabuuang kita ng bansa (GNP) ang nagmumula rito. Mula Enero hanggang Abril, umabot sa \$2.83 bilyon ang kabuuang remitans—mahigit 61% mas malaki kumpara sa parehong panahon noong nakaraang taon. Sinasalamain ng papalaking bilang ng mga Pilipinong naghahanap ng trabaho sa labas ng bansa ang malaking kawalan ng mga oportunidad sa bansa para makakuha ng mahusay na trabaho. Umaabot na ang bilang nila sa humigit-kumulang walong milyon (mahigit 22% ng kabuuang pwersa sa paggawa sa bansa). Sa

loob ng unang apat na buwan ng taon, tumaas pa nang 4.4% ang bilang ng mga Pilipinong nangibang-bayan para magtrabaho.

Mistulang lumaki ang dayuhang kapital na pumasok sa bansa. Doble kumpara sa nakaraang taon ang naitalang \$1.5 bilyong dayuhang direktang pamumuhunan. Subalit ang bulto nito ay ang kabayaran ng Kirin Brewery sa binili nitong mga bagong sapi sa San Miguel Corporation. Ang iba pa ay mga pautang ng mga monopolyo sa kanilang mga subsidyaryo sa bansa. Kung hindi isasama ang mga ito sa kwenta, makikitang bumagsak pa nga nang 50% ang bagong puhunang pumasok sa bansa.

Matapos sumadsad sa loob ng mahigit isang taon, bahagyang tumaas nang 2.7% nitong Mayo ang kita ng bansa mula sa eksport. Gayundin, nagtala ng 3% na pagtaas ang import sa unang kwarto ng taon – matapos tuluy-tuloy na magtala ng pagbagsak mula Enero 2001 hanggang Enero 2002. Nasa \$475 milyon muli ang depisit sa *balance of trade* (BOT o balanse ng kalakalan) nitong Mayo, mula sa sandaling pagiging positibo nito (\$18 milyon) noong Abril.

Mahalagang banggitin na halos 40% ng dagdag na inangat na kalakal ay mga kagamitang pangtelekomunikasyon, elektronik at pang-upisina. Ang bulto nito ay mga *cellphone* at iba pang gamit para sa telekomunikasyon (20% ng kabuuang inimport)—para lamang sa paparaming nagte-*text* at tumatawag sa mga *cellphone*.

Sa kabilang banda, matumal pa rin ang produksyon. Isang pangunahing palatandaan nito ang pagbagsak nang mahigit 20% ng inimport na langis dahil sa lumiit na pangangailangan ng mga industriya para rito.

Halos nakabahura ang mga industriyang pang-eksport, laluna ang produksyon ng mga pyesang elektronik (bumagsak nang 2.4%). Magpahanggang ngayon ay hindi pa nangyayari ang inaasahang pagbawi ng ekonomya ng US, ang pangunahing pamilihan para sa mga produktong elektronik. Mas masahol ang pagbagsak ng produksyon ng mga kasuotan (18.2%), nang bawasan ng US nang sangkapat ang inaangat nitong mga kasuotan mula

sa Pilipinas. Ang tanging produktong patuloy na kumikita hanggang kamakailan ay ang delatang tuna. Ngunit tiyak na babagsak din ito laluna ngayong inaprubahan na ng kongreso ng US ang batas sa pag-aangkat ng sariwang tuna mula sa Latin Amerika nang walang taripa. Ang mga delatang tuna mula sa Pilipinas ay pinapatawan ng 6-12% taripa.

Sa unang dalawang buwan ng taon, umabot sa 820 pabrika ang nagsara at nagtanggag ng mga manggagawa. Mas mataas ito nang 65% kumpara sa nakaraang taon. Mahigit 20,000 manggagawa ang nawalan ng trabaho (dagdag na 79% sa nakaraang taon). Noong Enero, umabot sa 355 ang mga manggagawang nawawalan ng trabaho araw-araw.

Taliwas sa pangako ni Macapagal-Arroyo na lilikha ng isang milyong trabaho, tumaas pa ang tantos ng disempleyo (13.4% nitong Abril) batay sa konserbatibong upisyal na estadistika ng gubyrerno. Mula 3.94 milyon noong umpisa ng taon, umabot nang 4.87 milyon ang mga walang trabaho sa pagtatapos ng unang kwarto. Tanging ang sektor ng serbisyo ang nagtala ng 1.3% paglaki ng empleyo—ngunit karamihan sa mga trabaho rito ay mga kontraktwal at kaswal. Bukod pa sa mga walang trabaho, may halos anim na milyong manggagawang Pilipino na walang sapat na trabaho (*underemployed*).

NAGHIHINGALONG AGRIKULTURA

Kung hihimay-himayin, ang ipinagmamayabang na P240 milyong pondo na umano'y ibinuhos ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa agrikultura ay binubuo ng regular na mga badyet ng mga ahensya rito at mga pondo mula sa Land Bank, Agrarian Reform Fund at Department of Agriculture. Labas sa mga ito, walang ipinasok ang rehimen na bagong pondo para sa naghihingalong sektor.

Kahit ang ipinagmamayabang nitong 800,000 nalikhang trabaho ay malaking kasinungalingan. Ayon sa National Statistics Office, 110,000 lamang ang nalikhang bagong trabaho sa sektor. Ang bulto pa ng umano'y nagkaroon ng trabaho ay mga manggagawang bukid at mangingisdang pawang

Tahasang kasinungalingan ang kalakhan sa umano'y pagkalinga sa mahihirap at paglutas sa kahirapan na ipinagma-mayabang ni Macapagal-Arroyo.

pana-panahon lamang nakakakuha ng trabaho. Isinama rin sa estadistika ang mga nabigyan ng tig-90 araw (tatlong buwan) na trabaho ng iba't ibang ahensya ng gubyrerno sa ilalim ng Emergency Employment Program at pagkatapos ay wala na uling trabaho. Walang makabuluhang epekto ang programang ito sa katayuan ng milyon-milyong walang trabaho sa kanayunan.

Nananatiling dapa ang produksyon ng palay at mais. Para sa unang anim na buwan ng taon, 0.7% lamang ang inilaki ng produksyon ng palay at bahagya pang bumagsak ang produksyon ng mais.

Taliwas sa programa umano para sa sariling kasapatan sa bigas, pinag-ibayo ng rehimen ang pag-aangkat ng bigas. Noong Mayo, lagpas-lagpas na sa target na 390,000 metriko tonelada ang 890,000 metriko toneladang inangat ng bansa. Ayon sa

Department of Agriculture, nakatakdang mag-aangkat ng 250,000 mt pang bigas sa ikatlong kwarto ng taong ito. Noong nakaraang taon, 780,000 mt ang bigas na inangat ng gubyrerno.

PAPALAKING UTANG

Lumobo nang hanggang P120 bilyon ang depisit sa badyet nitong Hulyo – halos doble ng itinakda para sa anim na buwan. Sa katunayan, 91% na ito ng itinakdang target para sa buong taon. Tinatayang aabot sa P158 bilyon hanggang P163

bilyon ang depisit sa badyet para sa buong 2002. Upang kontrolin ito, ang pondong inilalaan sa mga serbisyong panlipunan ang binabalak bawasan ng rehimen ng hanggang P83 bilyon.

Ayon mismo sa gubyrerno, ang paglobo ng depisit ay resulta ng matumal na pangungulekta ng buwis dulot ng mababang kita ng mga korporasyon, laluna ng sektor ng manupaktura, at pagbaba ng taripa sa mga inaangkat na produkto— alinsunod sa mga patakaran ng World Trade Organization.

Mula Enero-Mayo, umabot sa P331 bilyon ang kabuuang gastos ng gubyrerno, mas mataas nang 15% kumpara noong nakaraang taon. Umabot naman nang P150.7 bilyon ang inutang nito sa parehong panahon.

Hindi maitatago ang paglobo ng utang panlabas ng bansa. Nasa \$53.4 bilyon (P2.67 trilyon) na ito ngayon—mas malaki nang \$1 bilyon kumpara noong nakaraang taon. Pangatlong pinakamalaki na ito sa buong Asia. Pinakamataas din sa buong Asia ang interes (13.1%) na binabayaran ng Pilipinas.

DI NALULUTAS ANG KAHIRAPAN

Tahasang kasinungalingan ang kalakhan sa umano’y pagkalinga sa mahihirap at paglutas sa kahirapan na ipinagmamayabang ni Macapagal-Arroyo.

Patuloy na tumatanggi si Macapagal-Arroyo na dagdagan ang sahod at sweldo ng mga manggagawa at empleyado sa gubyrerno. Nananatiling nakapako sa P234 na abereyds ang arawang minimum – di hamak na kulang sa P438 abereyds na arawang pangangailangan ng isang pamilya.

Ang ipinamahagi ni Macapagal-Arroyo na mga lupa sa ilalim ng repormang agraryo ay pinakamababa sa nakaraang limang taon. Mas maliit sa ipinangakong 100,000 ektarya ang bilang ng ipinamahagi niyang pribadong lupain – 65,941 ektarya lamang, pinakamababa sa nakaraang 10 taon. Sa kalakhan, punung-puno pa ng mga anomalya ang “pamamahagi” ng mga ito at karamihan sa mga ito’y ginamit lamang ng mga panginoong maylupa para maging daluyan ng pagpapamana ng mga

Walang
makabuluhang
ibinunga ang
pangako ni
Macapagal-Arroyo
sa kanyang
SONA

lupain sa mga kamag-anak at ang marami sa iba pa’y patuloy pa ring inaari ng mga panginoong maylupa sa pamamagitan ng mga prente. Hindi ginalaw ni Macapagal-Arroyo ang malalawak na lupain ng kanyang asawa sa Negros.

Nananatiling mataas ang presyo ng mga pangunahing bilihin at ang singil sa mga batayang serbisyo. Hanggang ngayon ay isinasabalikat ng mga konsyumer ang pagbabayad sa maanomalya at di makatarungang PPA (*purchased power adjustment*) na umaabot sa mahigit kalahati ng kabuuang bayarin sa kuryente. Higit sa mga nakaraang rehimen, ang rehimeng Macapagal-Arroyo ang naglilalisa sa

pangungulekta nito sa pamamagitan ng Electric Power Industry Reform Act. Mataas din ang presyo ng mga pangunahing bilihin, laluna pagkatapos wasakin ng magkakasunod na bagyo ang mga sakahan at palaisdaan.

Walang makabuluhang ibinunga ang pangako ni Macapagal-Arroyo sa kanyang SONA noong nakaraang taon na ibaba sa kalahati ang presyo ng mga gamot para mapakinabangan ng nakararaming mamamayan. Gagawin umano ito sa pamamagitan ng importasyon ng mga murang gamot. Ngunit ni hindi umabot sa isang porsyento ng kabuuang kinokonsumo sa bansa ang inangat na murang gamot. Patuloy na nananaig ang mga dayuhang monopolyo sa negosyo sa gamot sa bansa. Walang nagawa ang rehimen sa harap ng epektibong panghaharang ng mga dayuhang monopolyo sa pagbebenta ng mga botika ng murang gamot. **AB**

Ang totoong kalagayan ng bansa

Nagmartsa patungong Kongreso nitong Hulyo 22 ang ilanpung libong mamamayan upang ipanawagan ang kanilang mga hinaing at ilantad ang tunay na kalagayan ng bansa. Para harapin ang mga ito, ipinamalas ng rehimen ang kahulugan ng “malakas at matatag na republika” sa pamamagitan ng pagpapakat ng 8,000 pulis sa Commonwealth Avenue at paglatag ng patakarang “no tolerance” sa mga demonstrador. Nauwi ang mapayapang asembliya sa madugong kumprontasyon nang magsimulang mambato ang pulisya at mang-aresto ng mga nagpuprotesta. Labing-isang lalaki, kabilang ang isang abugado, ang inaresto ng mga pulis. Labingtatlo ang nasugatan sa insidente.

MGA TAMPOK NA ISYU

Kinundena ng mga lider ng Bagong Alyansang Makabayan at mga organisasyong kaalyado nito ang matatapang na salita ni Macapagal-Arroyo hinggil sa “malakas at matatag na republika”, na walang iba kundi panabing sa kanyang mabuway at mahinang paghahari. Anila, wala itong iba pang kahulugan kundi ang papatinding represyon at panggigipit ng rehimen sa mamamayang tumututol sa pamamalakad ng rehimen. Inihalintulad nila ito sa “Bagong Lipunan” ng diktadurang Marcos na walang ibang ibinunga kundi ang sistematikong pagsikil sa mga karapatang sibil at malawakang paglabag sa karapatang-tao.

“Mga kasinungalingan” – ito ang bansag ng mga kongresista ng Bayan Muna sa ipinagmayabang na mga “tagumpay” ni Macapagal-Arroyo. Anila, hindi nakikita ni nararamdaman ng mamamayan ang epekto ng mga “naabot” na target ng rehimen. Naniniwala ang mga kongresista na gagamitin ni Macapagal-Arroyo ang mga mapanupil na hakbang (tulad ng panukalang batas na “kontra-terorismo”) hindi lamang sa itinuturing niyang mga terorista, kundi laban sa kanyang mga kakumpitensya sa pulitika at laban din sa mamamayan.

Tinapatan ni Carmen “Nanay Mameng” Deunida, kilalang lider ng mga maralita ng lunsod, ang SONA ni Macapagal-Arroyo. Ang 15 minutong talumpati ni Nanay Mameng hinggil sa tunay na kalagayan ng mga maralitang Pilipino ay nagtapos sa panawagang patalsikin sa poder si Gloria Macapagal-Arroyo.

Kabilang sa libu-libong maralita ng lunsod na dumalo sa protesta ay ang tatlong batang taga-Payatas na ginamit niya sa kanyang gimik na “bangkang papel” at pinangakuan niya sa kanyang unang SONA noong nakaraang taon. Ayon sa mga bata, hindi natupad ni Macapagal-Arroyo ang kanyang pangakong pabahay para sa mga taga-

Payatas at hustisya para sa daan-daang natabunan ng basura sa isang kahindik-hindik na trahedya roon noong Hulyo 2000.

Mariin namang kinundena ng mga pambansang minorya ang rehimeng Macapagal-Arroyo dahil sa sistematikong pagpapabaya nito sa kanilang kapakanan habang hinahayaan ang mga dambuhalang dayuhang korporasyon na kamkamin ang kanilang mga lupang ninuno, huthutin ang mga likas na yaman sa kanilang kalupaan at wasakin ang kanilang pamumuhay. Anila, sistematikong ipinapatupad ng rehimen ang henosidyo sa kanila sa pamamagitan ng mga proyektong “pangkaunlaran” at mga operasyong militar.

Ayon sa Moro-Christian People’s Alliance – inaatake ng rehimen ang relihiyong Islam sa patuloy na pagsuporta nito sa “digmang kontra-terorismo” ng imperyalismong US. Maraming Moro ang ilegal na inaaresto at pinararatangang “terorista” dahil lamang sa kanilang relihiyon. Inihalimbawa nila ang pag-aresto ng pitong Moro sa isang *madrasah* (paaralang panrelihiyon) sa Pangasinan noong Mayo.

Dumalo rin sa protesta ang mga syentista at mananaliksik upang ilantad ang kalunus-lunos na kalagayan ng pananaliksik at pagpapaunlad (*research and development*) sa larangan ng syensya at teknolohiya. Anila, puro hangin lamang ang mga pangakong pondo at suporta para rito.

Itinawag-pansin ng mga dumadayong Filipino-American mula sa Out US Troops-Now! ang malawakang paglabag sa mga karapatang-tao ng mga Pilipino sa US sa ngalan ng “digmang

kontra-terorismo”. Anila, matapos ang mga atake noong Setyembre 11, ipinapatupad ng US ang mga rasista at mapang-aping patakaran na nagresulta sa pagpapalayas sa US ng 479 na Pilipino. Marami na ring Pilipino ang nawalan ng trabaho dahil sa kanilang nasyunalidad—kabilang ang 28,000 *airport controller* na sinisante kamakailan dahil sa *racial profiling* (pagkilatis batay sa lahi), isang hakbanging panseguridad na isinasagawa sa US dulot ng pangamba sa mga Arabo at iba pang lahi.

Dapat mangumpisal si Macapagal-Arroyo at humingi ng kapatawaran sa kanyang mga kamalian sa pulitika at ekonomya – ito naman ang panawagan ng Promotion of Church People’s Response. Anila, dapat ikumpisal ni Macapagal-Arroyo ang kanyang mga kasalanan laban sa mamamayan, sa partikular – ang kanyang kabiguang ibaba ang singil sa kuryente at presyo ng mga pangunahing bilihan.

SA IBA PANG LUGAR

Baguio City. Isandaan ang nagmartsa, dala-dala ang isang dambuhalang anay na gawa sa karton. Ang anay na ihinawig kay Macapagal-Arroyo—dahil sa pag-akusa niyang “anay” ang dati niyang mga kaalyadong tumutuligsa ngayon sa kanya—ay isinakay sa isang malaking bangkang papel.

Iloilo. Dalawang libo ang nagmartsa sa mga lansangan ng Jaro at Molo. Kabilang dito ang mga magsasakang nagdala ng mga *sprayer* para sugpuin ang pinakamalaking peste sa Pilipinas – ang reynang anay na si Macapagal-Arroyo.

Bacolod. Higanteng anay din ang dala-dala ng may 500 nagpuprotesta rito bilang simbolo ng “pambansang peste” – ang rehimeng Macapagal-Arroyo.

Davao City. Nilitis ng may 5,000 katao ang rehimeng Macapagal-Arroyo sa isang hukumang bayan na isinagawa sa Rizal Park dito. Ang hatol: May sala! Ang sentensya: Patalsikin sa poder! **AB**

